

Ανδρέας Λεντάκης

19,42 – 6ος στη Νομική Αθήνας

B' Αρσάκειο Λύκειο Ψυχικού

Πέτυχες στη Νομική. Συγχαρητήρια.

Ήταν η πρώτη σου προτίμηση;

Ναι. Το αντικείμενο των σπουδών στη Νομική είναι πολύ ενδιαφέρον, γιατί **η απονομή δικαιοσύνης αφορά κάθε πολίτη**. Είναι λοιπόν σημαντική επιστήμη αυτή καθαυτή, αλλά και ο τρόπος δουλειάς στη συγκεκριμένη σκολή με προσελκύει. Δεν στηρίζεται στην αποστάθιση, όπως πιστεύουν κάποιοι, είναι δημιουργική δουλειά, μελετάς των τρόπο εφαρμογής των νόμων, άρα έχει να κάνει αρκετά και σε πρακτικό επίπεδο. Είναι επίσης σημαντικό ότι σου ανοίγει προοπτικές για επαγγελματική αποκατάσταση.

Αναφέρθηκες στην απονομή δικαιοσύνης.

Είναι κάτι που σε απασχολεί;

Άρχισα να ενδιαφέρομαι μέσα από κοινωνικές και πολιτικές ανησυχίες που έχω, γι' αυτό θέλω να μελετήσω και να κατανοήσω τους ανθρώπινους νόμους.

Πώς βλέπεις τη δικαιοσύνη, όχι ως θεσμό, αλλά ως κοινωνικό φαινόμενο;

Η δικαιοσύνη είναι μεταβλητή, δεν ισχύουν παντού οι ίδιοι νόμοι ούτε οι έννοιες τού δίκαιου και τού άδικου είναι ίδιες σε όλες τις κοινωνίες. Στη δική μας κοινωνία συχνά το δίκαιο το καθορίζει ο πιο ισχυρός. Βέβαια, το δημοκρατικό πο-

πίτευμα, το σύνταγμα περιορίζει τις αυθαιρεσίες, αλλά ακόμη και οι νόμοι δεν έχουν τη δυνατότητα να αποδώσουν σε όλους δικαιοσύνη, δηλαδή δεν είναι όλοι ίσοι απέντι στον νόμο.

Για πες μου τους προβληματισμούς σου πάνω σ' αυτό το θέμα.

Πιστεύω ότι για να προοδεύσουμε ως κοινωνία θα πρέπει να προβληματιστούμε και να αλλάξουμε. Για παράδειγμα, για την αντιμετώπιση τής οικονομικής κρίσης θα έπρεπε να είναι πιο δίκαιη η κατανομή των βαρών, γιατί κάποιες ομάδες δεν έχουν θιγεί, ενώ άλλες κοινωνικές ομάδες σπικώνουν όλο το βάρος και αυτό είναι από μόνο του άδικο. Και δεν είναι μόνο θέμα πολιτικών αποφάσεων, διότι οι ίδιοι οι νόμοι είναι ένας τρόπος άσκησης πολιτικής. Ο τρόπος διαχείρισης τής κρίσης περνάει μέσα από νομοσχέδια, οπότε μια πολιτική αλλαγή θα έχει και νομικό χαρακτήρα.

Θέλεις να ασχοληθείς ενεργά με τον χώρο τής πολιτικής παρέμβασης;
Δεν είναι κάτι που αποκλείω, αλλά ξέρω ότι είναι δύσκολος χώρος. Ως έναν βαθμό έχω αναπτύξει πολιτική συνείδηση – δεν είμαι κομματικοποιημένος, αλλά σαφώς είμαι πολιτικοποιημένος.

Τα παιδιά τής ηλικίας σου έχουν πολιτική συνείδηση;

Κάποια παιδιά είναι αρκετά ώριμα σ' αυτό τον τομέα, έχουν πολιτική σκέψη, αναπτύσσουν διάλογο με τεκμηριωμένες απόψεις. Αλλά δεν είναι όλοι έτσι. Υπάρχουν πολλοί που είτε δεν έχουν άποψη είτε οι απόψεις τους βασίζονται σε πρόχειρες εκτιμήσεις και είναι ευεπιρέαστοι.

Γιατί πιστεύεις ότι είναι πολλοί οι νέοι που απορρίπτουν την πολιτική και την ενασχόληση με τα κοινά;

Πιστεύω ότι δεν είναι μόνο δική τους ευθύνη. Σίγουρα ένα μερίδιο ευθύνης είναι δικό τους, διότι ασχολούνται με πράγματα λιγότερο σημαντικά και έτσι δεν προσφέρουν στον εαυτό τους την ευκαιρία να εμ-

βαθύνει σε πιο σοβαρά θέματα, αλλά είναι και ευθύνη τού πολιτικού συστήματος που δεν εμπνέει εμπιστοσύνη στον πολίτη.

Πιστεύεις ότι υπάρχει ρεύμα στη νεολαία να ασχολείται με πιο «ελαφρά» πράγματα, όπως το lifestyle, οι κινηματογραφικοί αστέρες, οι διάφορες διασημότητες;

Υπάρχει έλλειμμα κουλτούρας στην εποχή μας. Δεν αφορά βέβαια όλους τους νέους, αλλά ένα μεγάλο ποσοστό δεν έχει σημαντικές πνευματικές ανοσυχίες.

Εσύ έχεις ενδιαφέροντα στον χώρο τού πνεύματος ή τίς τέχνης;

Από μικρός είχα ενδιαφέρον για την ιστορία τής τέχνης. Έχω διαβάσει αρκετά πάνω σ' αυτό τον τομέα, τον οποίο αγάπησα από τους γονείς μου. Στο σημείο έχουμε πολλά σχετικά βιβλία και έτσι παρακινήθηκα κι εγώ να τα διαβάσω. Αυτό που θαυμάζω περισσότερο είναι η τέχνη τής Αναγέννησης, η οποία έφερε καινούργια προσέγγιση στα πράγματα, πιο ανθρωποκεντρική σε σχέση με τον Μεσαίωνα, αποδίδοντας κατά συνέπεια πιο ρεαλιστικά το ανθρώπινο σώμα και την ανθρώπινη έκφραση. Επίσης έφερε απελευθέρωση στα θέματα που απέδιδαν οι καθηλιτέχνες τής εποχής.

Και έξω από αυτό τον χώρο, έχεις άλλα χόμπι;

Ακούω μουσική, ελληνική και ροκ. Παιζω μπάσκετ, ήμουν για πέντε χρόνια γκαρντ στην ομάδα τού Ηλιοστακού. Στην άμυνα δεν αρκεί η σωστή τεχνική, χρειάζεται απόλυτη συγκέντρωση και πολύ πάθος και αυτό βγαίνει και σε άλλες πλευρές τής καθημερινότητας. Γενικά, ο αθλητισμός σε μαθαίνει ότι χρειάζεται να προσπαθήσεις πολύ για να πετύχεις κάτι.

Σίγουρα θα έχεις δεχτεί πολλές ερωτήσεις σχετικά με το όνομά σου.

Τι απαντάς;

Είμαι εγγονός τού Αντρέα Λεντάκη. Δεν τον πρόλαβα όμως τον παππού μου, δεν τον ζήσα.

Αισθάνεσαι ότι κουβαλάς βαριά κληρονομιά;

Ως έναν βαθμό, ναι, αλλά ο καθένας κτίζει και τη δική του πορεία από ένα σημείο και υστερά. Δεν νιώθω αναγκασμένος να κάνω κάτι πάρα πολλό τού παππού μου. Σίγουρα είναι κάτι που με τιμά, αλλά το σημαντικό είναι τι θα κάνω εγώ.

Τέχεις σκεφτεί το ενδεχόμενο να δουλέψεις στο εξωτερικό;

Εάν εξακολουθούν τα πράγματα να είναι τόσο δύσκολα στην Ελλάδα και δεν βρω κάτι που να με ενδιαφέρει, θα μπορούσα να δουλέψω και στο εξωτερικό. Αυτή τη στιγμή όμως πρώτη επιλογή μου είναι η Ελλάδα. Παρ' ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση ανοίγει δρόμους στους πολίτες της – και είναι σημαντικό πλεονέκτημα αυτό –, αισθάνομαι ότι, σήμερα τουλάχιστον, όλη μου η ζωή είναι εδώ, η οικογένειά μου, οι φίλοι μου.

Αδέλφια έχεις;

Έναν μικρό αδελφό. Θα πάει στη Β' λυκείου.

Τι συμβουλές θα του έδινες τώρα που βρίσκεται στην αρχή τής πορείας του για τις Πανελλήνιες;

Να «στρωθεί» να διαβάσει από εφέτος, να μνη πάει στην Γ' λυκείου με κενά. Σίγουρα όμως πρέπει να κάνει και άλλα πράγματα. Για μένα το δεκάρωρο διάβασμά δεν είναι αποδοτικό – βέβαια καθένας έχει διαφορετική οργάνωση στο διάβασμά του. Ακόμα τού προτείνω να διαβάζει συγκεντρωμένους, να προσέχει στο μάθημα, αλλά παράλληλα να βρίσκει και πράγματα που τον καλαρώνουν για να κρατάει την ισορροπία.